

**Överenskommelse mellan Ryska Federationens
regering och Konungariket Sveriges regering om
främjande och ömsesidigt skydd av investeringar**

Ryska Federationens regering och Konungariket Sveriges regering, nedan kallade de "avtalsslutande parterna",

som önskar skapa förmånliga villkor för investeringar gjorda av investerare från den ena avtalsslutande parten på den andra avtalsslutande partens territorium,

som erkänner att en skälig och rättvis behandling av investeringar på ömsesidig grundval tjänar detta syfte,

har kommit överens om följande.

Artikel 1 Definitioner

Vid tillämpningen av denna överenskommelse gäller att

(1) termen "investering" skall avse alla slags tillgångar som investerats av den ena avtalsslutande partens investerare på den andra avtalsslutande partens territorium i överensstämmelse med dess lagstiftning och skall i synnerhet, men inte uteslutande, omfatta:

a) lös och fast egendom, liknande förmögenhetsrätter, ävensom hyreskontrakt;

b) aktier, värdepapper, obligationer och andra slags andelar i bolag eller företag;

c) fordran på pengar eller annan prestation enligt avtal av ekonomiskt värde;

d) immateriella rättigheter, liksom teknologi, know-how och goodwill;

e) rättigheter tilldelade genom lagstiftning eller avtal att bedriva ekonomisk verksamhet, häri inbegripet rättigheter att utforska, utnyttja, utvinna eller exploatera naturtillgångar.

Termen "investering" skall också avse en investering, gjord indirekt genom en juridisk person i ett tredje land, av den ena avtalsslutande partens investerare på den andra avtalsslutande partens territorium.

En förändring av den form i vilken tillgångarna är investerade påverkar inte deras egenskap av investering.

(2) termen "investerare" skall avse

a) varje fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande part i enlighet med dess lagar; och

b) varje juridisk person som har bildats enligt en avtalsslutande parts lagstiftning.

(3) termen "avkastning" skall avse de belopp som en investering avkastar, och i synnerhet, men inte uteslutande, realisationsvinster, vinstmedel, räntor, utdelningar, royalties och andra ersättningar.

(4) termen "territorium" skall avse Ryska Federationens territorium eller Kungadömet Sveriges territorium, liksom sådana havsområden såsom en ekonomisk zon och en kontinentalhylla, belägen intill den yttre gränsen för respektive stats territorialhav, över vilka den, i enlighet med internationell rätt, utövar suveräna rättigheter och jurisdiktion i syfte att utforska, utvinna och bevara naturtillgångar.

Artikel 2 Främjande och ömsesidigt skydd av investeringar

(1) Vardera avtalsslutande parten skall främja investeringar på sitt territorium av den andra avtalsslutande partens investerare och tillåta sådana investeringar i enlighet med sin lagstiftning.

(2) Investeringar, som gjorts av den ena avtalsslutande partens investerare på den andra partens territorium åtnjuter fullständigt skydd enligt bestämmelserna i denna överenskommelse.

(3) Vardera avtalsslutande parten skall, med förbehåll för lagar och andra författningar avseende utlänningars inresa och vistelse, tillåta utlänningar, som arbetar i anslutning till en investering gjord av den andra avtalsslutande partens investerare, liksom deras familjemedlemmar, att inresa till, kvarstanna på och lämna dess territorium.

Artikel 3 Behandling av investeringar

(1) Vardera avtalsslutande parten skall vid varje tidpunkt inom sitt territorium tillförsäkra investeringar som gjorts av den andra avtalsslutande partens investerare en skälig och rättvis behandling och skall inte genom oskäliga eller diskriminerande åtgärder försvåra förvaltning, underhåll, användning och besittning av eller förfogande över sådana investeringar.

(2) Den behandling som avses i punkt (1) i denna artikel skall inte vara mindre förmånlig än den som den avtalsslutande parten ger till investeringar, eller till någon verksamhet med anknytning till investeringar, av sina egna investerare eller av investerare från något tredje land, beroende på vilken behandling som är mest förmånlig.

(3) Vardera avtalsslutande parten kan i sin lagstiftning ha begränsade undantag från den nationella behandling som föreskrivs i punkt (2) i denna artikel. Nya undantag skall inte gälla investeringar, som gjorts inom dess territorium av den andra avtalsslutande partens investerare, innan undantaget trädde i kraft, utom när undantaget krävs för upprätthållande av försvar, nationell säkerhet och allmän ordning, skydd av miljö, moral och folkhälsa.

(4) Bestämmelserna i punkt (2) i denna artikel, som handlar om mest-gynnad-nations behandling, skall inte tolkas så att de ålägger en avtalsslutande part att till den andra avtalsslutande partens investerare utsträcka förmåner och privilegier, som följer av

(a) deltagande i ett frihandelsområde, en tull- eller ekonomisk union; eller

(b) avtalen om ekonomiskt samarbete mellan den Ryska Federationen och de stater som tidigare utgjorde De Socialistiska Rådsrepublikernas Union.

Artikel 4 Expropriation

(1) Ingendera avtalsslutande parten skall expropriera eller nationalisera investeringar som gjorts av den andra avtalsslutande partens investerare eller vidta någon annan åtgärd som har en likvärdig verkan som expropriation eller nationalisering (här nedan kallat expropriation), utom när expropriationen är

a) i allmänt intresse;

b) icke diskriminerande;

c) utförd i enlighet med vederbörligt rättsligt förfarande; och

(d) åtföljd av betalning av prompt, adekvat och effektiv ersättning.

Sådan ersättning skall omfatta ränta från dagen för expropriationen till dagen för betalning enligt den räntesats som tillämpas på den avtalsslutande partens territorium, där expropriationen utförs.

(2) Bestämmelserna i punkt (1) i denna artikel skall även tillämpas på avkastning.

Artikel 5 Ersättning för förluster

Endera avtalsslutande partens investerare, vars investeringar på den andra avtalsslutande partens territorium lider skada till följd av krig eller annan väpnad konflikt, nationellt nödläge eller andra liknande omständigheter, skall av den andra avtalsslutande parten medges en behandling, ifråga om restitution, gottgörelse, ersättning eller annan uppgörelse, som inte är mindre förmånlig än den som den medger sina egna investerare eller investerare från någon tredje stat.

Artikel 6 Överföring av betalningar i samband med investeringar

(1) Vardera avtalsslutande parten skall medge obehindrad överföring av betalningar i samband med investeringar gjorda av den andra partens investerare, och i synnerhet av

a) avkastningen;

b) behållningen av försäljning eller likvidation av hela eller en del av en investering;

c) medel för återbetalning av lån;

d) ersättning enligt artiklarna 4 och 5 i detta avtal; och

e) oförbrukade inkomster eller annan ersättning uppburna av personal som anställdes från utlandet i samband med en investering.

(2) Överföringar av betalningar skall göras utan dröjsmål i en fritt konvertibel valuta och enligt den marknadskurs som är tillämplig på dagen för överföringen enligt de gällande valutabestämmelserna i den avtalsslutande parten på vars territorium investeringen gjorts.

Artikel 7 Subrogation

Om en avtalsslutande part eller dess utsedda organ gör en utbetalning till någon av sina investerare i enlighet med en garanti som beviljats med avseende på en investering på den andra avtalsslutande partens territorium, skall den sistnämnda avtalsslutande parten, erkänna överföringen av samtliga rättigheter som tillkommer en sådan investerare till den förstnämnda avtalsslutande parten eller dess utsedda organ.

Artikel 8 Tvister mellan en investerare och en avtalsslutande part

(1) Tvister mellan en investerare från en avtalsslutande part och den andra avtalsslutande parten rörande en investering på dennas territorium skall, om möjligt, lösas i godo.

(2) Om tvisten inte kan lösas på detta sätt inom sex månader från dagen för en skriftlig anmälan av kravet, skall den på begäran av investeraren underställas en ad hoc skiljedomstol som upprättats i enlighet med de av Förenta Nationerna kommission för internationell handelsrätt (UNCITRAL) utarbetade skiljedomreglerna.

Skiljedomstolens beslut skall vara slutgiltigt och bindande för parterna i tvisten.

Artikel 9 Tvister mellan de avtalsslutande parterna

(1) Tvister mellan de avtalsslutande parterna om tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse skall, om möjligt, lösas i godo.

(2) Om en tvist inte kan lösas på detta sätt inom sex månader efter den dag då sådana förhandlingar angående tvisten skriftligen begärdes av endera avtalsslutande parten, skall den på begäran av endera avtalsslutande parten hänskjutas till en skiljedomstol.

(3) Skiljedomstolen skall upprättas i varje enskilt fall. Vardera avtalsslutande parten skall utnämna en medlem av skiljedomstolen. Dessa två medlemmar skall därefter utse en tredje stats medborgare, vilken, efter godkännande av de avtalsslutande parterna, skall utnämnas till skiljedomstolens ordförande. Medlemmarna av domstolen skall utnämnas inom två månader och ordföranden inom fyra månader räknat från den dag då endera avtalsslutande parten förklarade sin avsikt att hänskjuta tvisten till en skiljedomstol.

(4) Om de tidsfrister som avses i punkt (3) i denna artikel inte har iakttagits, kan endera avtalsslutande parten, i avsaknad av annan överenskommelse, anmoda presidenten i Internationella domstolen att göra de erforderliga utnämningarna. Om presidenten är medborgare i endera avtalsslutande parten eller på annat sätt är förhindrad att fullgöra denna uppgift, skall vicepresidenten i Internationella Domstolen anmodas göra de erforderliga utnämningarna. Om vicepresidenten är medborgare i endera avtalsslutande parten eller om han också är på annat sätt förhindrad att fullgöra denna uppgift, skall den till tjänsteåren äldste medlemmen av domstolen, som inte är medborgare i någon av de avtalsslutande parterna, anmodas att göra de erforderliga utnämningarna.

(5) Skiljedomstolen skall fatta sitt avgörande genom majoritetsbeslut. Sådana beslut skall vara slutgiltiga och bindande för de avtalsslutande parterna. Vardera avtalsslutande parten skall bära kostnaden för den medlem som den utnämnt liksom kostnaderna för sin representation i skiljeförfarandet; kostnaden för ordföranden liksom kostnaderna i övrigt skall bäras i lika delar av de båda avtalsslutande parterna. Skiljedomstolen kan emellertid i sitt beslut förordna att en större andel av kostnaderna skall bäras av den ena av de avtalsslutande parterna.

I alla andra avseenden skall skiljedomstolens förfarande fastställas av domstolen själv.

Artikel 10 Nationell lagstiftning och andra internationella överenskommelser

Denna överenskommelse skall inte begränsa de rättigheter och förmåner, som investeringar av en investerare från den ena avtalsslutande parten åtnjuter enligt den andra partens nationella lagstiftning eller genom internationella avtal, i vilka båda de avtalsslutande parterna är parter.

Artikel 11 Avtalets tillämpningsområde

(1) Bestämmelserna i denna överenskommelse skall tillämpas på investeringar, som gjorts av den ena avtalsslutande partens investerare på den andra avtalsslutande partens territorium efter den 1 januari 1963.

(2) Bestämmelserna i detta avtal skall inte tillämpas på beskattningsfrågor utom i följande fall:

artikel 4, 6, 8 och 9 kan tillämpas på skatter som påförts av en avtalsslutande part, men endast om sådana skatter har en effekt som är likvärdig med expropriation.

Artikel 12 Ikraftträdande, varaktighet och upphörande

(1) De avtalsslutande parterna skall skriftligen underrätta varandra när de inhemska kraven för ikraftträdandet av denna överenskommelse har uppfyllts. Denna överenskommelse skall träda ikraft dagen för mottagandet av den senare av de två underrättelserna.

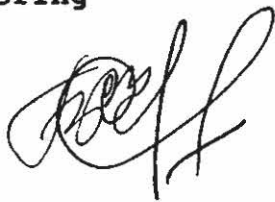
(2) Denna överenskommelse skall gälla under en tid av tjugo år. Därefter skall den förbli i kraft till dess att tolv månader förflutit från den dag då endera avtalsslutande parten skriftligen underrättar den andra avtalsslutande parten om sitt beslut att säga upp denna överenskommelse.

(3) I fråga om investeringar som gjorts före den dag då uppsägningen av denna överenskommelse börjar gälla, skall bestämmelserna i artiklarna 1 till 11 i överenskommelsen förbli i kraft under ytterligare en tid av tjugo år från nämnda dag.

Upprättad i Moskva den 19 april 1995

i två exemplar på vardera ryska, svenska och engelska språken, vilka texter äger lika vitsord. I fall av tolkningsskiljaktighet skall den engelska texten användas.

För Ryska Federationens
regering

För Konungariket
Sveriges regering

